

Joaquim Vidal i Pere Vilà, un nou tàndem novel·lístic

Han publicat 'La llum a través del vitrall', una història ambientada a Sant Gregori en els anys seixanta, amb vocació universal i atemporal
Es presentarà demà a la Fundació Valvi de Girona

Joaquim Vidal i Pere Vilà, a la seu d'El Punt Avui a Girona, amb dos exemplars del seu llibre Foto: MANEL LLADÓ.

L'empresari Joaquim Vidal (Sant Gregori, 1947) i el cineasta Pere Vilà (Girona, 1975) han escrit una novel·la a quatre mans, La llum a través del vitrall, publicada per Curbet Edicions [http://www.ccgeditions.com/index.php?module=detall_llibre&llibre=b9af8c6d953d44d2474f7520b5c9e1bf&lang=cat], que es presentarà demà a la Fundació Valvi de Girona (20 h), en un acte conduït per Guillem Terribas. Aquest és el sisè llibre de Joaquim Vidal –propietari de Valvi i president del grup editor d'El Punt Avui– i la seva tercera novel·la, després d'El peatge (2009), coescrita amb Josep Valls, i Un mosso amb ànima de capellà (2014). Per a Vilà és la primera novel·la editada, no la primera escrita, i ja havia publicat

alguns contes i relats breus.

Vidal i Vilà es coneixen des de fa anys, però la seva relació creativa es va intensificar arran del rodatge de la pel·lícula L'artèria invisible, dirigida per Pere Vilà i basada en El peatge. La pel·lícula, ja acabada, entrarà properament en el circuit de festivals.

“Fa tres o quatre anys que tenia la idea de La llum a través del vitrall al cap. Ja havia començat a escriure tota una sèrie de coses i la tenia força avançada en el moment que vam començar a treballar-hi plegats. En Pere i jo tenim dos caràcters diferents, però ens complementem molt bé, i crec que ell ha aportat moltes coses al llibre que l'han enriquit”, explica Joaquim Vidal. Com a director de cinema, Vilà està molt acostumat a treballar en equip: “No he cregut mai en el treball d'una persona sola. En el rodatge d'una pel·lícula hi ha tot un equip i, com a director, has de saber delegar i entendre que l'altra gent també hi pot aportar moltes coses.”

Amb aquest esperit d'equip, Joaquim Vidal i Pere Vilà han escrit una història que té lloc a Sant Gregori a finals dels anys seixanta, “però que podria haver passat en qualsevol lloc de Catalunya i del món, perquè parla bàsicament de relacions humanes i de sentiments que són universals.”

La novel·la narra la història d'un mestre de poble i de la seva cosina: dues vides que comencen en paral·lel com “dues vies de tren” que, després d'un temps sense trobar-se i de veure trastocats els seus respectius plans vitals –ell queda vidu, ella veu com l'amor de la seva vida ha quedat truncat–, acaben creuant-se quan menys s'ho esperaven, per intentar curar les seves ferides emocionals i refer les seves vides junts, a pesar de les convencions socials i del què diran. La relació sentimental entre dos cosins no era una cosa ben vista en un poble petit, com ho era Sant Gregori l'any 1967, però un altre fet també en els marges de la rígida moral pública –l'embaràs d'una adolescent– “serveix de detonant per accelerar el procés d'apropament entre els dos protagonistes, que estan connectats a través del dolor, perquè tant l'un com l'altre estan trencats per dins.” Tots dos mostren la seva veu pròpia en diferents capítols, en els quals parlen en primera persona, per reforçar la intensitat emocional.

Els autors han tingut molta cura a ser fidels a “la manera de sentir i expressar-se d'aquells anys”. “Els gestos de les persones i els fets rutinaris de cada dia es perden amb el temps, però en Joaquim va viure a Sant Gregori en aquella època i té un coneixement directe dels ambients que descrivim. Quin percentatge de realitat hi ha a la novel·la? Tot, perquè estem parlant de persones”, diu Vilà.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 19-04-2015 Pàgina 57

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/844186-joaquin-vidal-i-pere-vila-un-nou-tandem-novelmistic.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui